

חת"ם

שו"ת חאה"ע סימן קנב

סופר

תפג

בה אלא מדעתה וכיון דהיא מקדשה עצמה לזה פשיטא דאינו בכלל חב לאחרים^(ד):

מ"ש מעכ"ת הגאון נ"י על דברי הגאון נב"י [מהדר"ק חאה"ע סי' ב'] דא"א ליתן [גט] בע"כ ע"י שליח דהוה תופס לבע"ח. גם אנכי דחיתי לדבר זה, והבאתי עוד ראיה מדברי הר"ן גיטין פ"ק [ט' ע"א] בההיא דג' דרכים שוו גיטי נשים לשחרורי עבדים שוו למוליך ומביא, שכתב הר"ן דשייך עיגונא דפעמים ששולח שחרור בע"כ דעבד, הרי דיכול לשחרר ע"י שליח בע"כ דעבד ה"נ בגט אשה עכ"ל דמו"ח גנ"י:

רס"ב, ממה שנתיר לגרש בע"כ, דמשמעות הפוסקים דבזה לא נסתפקו אם לא גזר רגמ"ה לעולם, ועיין בתשובת ב"י [דיני כתובות סי' י"ד]. כ"ז כתבתי להלכה ולא למעשה:

ומ"ש מעכ"ת נ"י בפלפולו ליישב קושית תוס' פ"ק דבב"מ [י' ע"ב ד"ה דאמר] בכהן שאמר לכהן צא וקדש לי גרושה, ובהקדים היסוד דלקדש ע"י שליח הוי כמו תופס לבע"ח במקום שחב לאחרים. לע"ד זה אינו, דדוקא במציאה וכדומה דאין תלוי בדעת אחרים, אבל בקידושין אין אדם יכול לזכות

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

(ד) ראה לעיל סי' ק"ג ד"ה ואני.